

en Stiftelse f. Ex., der har Udsigt til at erhverve en saadan Eiendom, vil lægge stor Vægt derpaa; jo nærmere det kommer, desto mere vil man lægge Vægt paa at vinde en saadan betydelig Formuesforøgelse, og det kan ikke nægtes, at det gjør en overordentlig Forskjel i Besiddelsesformen, om der til Syvende og Sidst, naar Linien uddøer, naar alle Successionsberettigede uddøe, indtræder en Adkomst for Staten eller en offentlig Stiftelse til at erhverve Eiendommen eller ikke. Der er derfor vistnok al Grund til at fastholde Lovforslagets § 8. — Derimod skal jeg, for her at berøre den reent finantstielle Bemærkning, som den ærede Landssthingsmand har gjort med Hensyn til Overførelse af Reglerne i § 16, erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke kunde have Noget imod en saadan Overførelse; men Spørgsmaalet er, hvad Finantsministeren vil sige, om han ingen Indvending vil gjøre, naar der er Tale om at overføre de Rettelser og Begunstigelser, som i det andet Afsnit ere opstillede, med Hensyn til Documenternes Udfærdigelse, Skatter og Afgifter, paa det første Afsnit. Men det er gaabenbart en Forandring, imod hvilken der ikke kan gjøres nogen principiel Indvending, og som altsaa fra Justitsministerens Standpunkt umulig kan møde nogen Modsigelse. — Noget anderledes staaer det med Hensyn til nogle Antydninger, der ere fremsatte deels af den ærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Ploug), deels af det ærede 3die Medlem (Brock). Der er af den ærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn bragt et Punkt paa Bane, som ikke har været fremmed for min Overveelse, men med Hensyn til hvilket jeg maa tilstaae, at jeg ikke har seet mig istand til at gjøre noget Forslag, som jeg fandt foreneligt med Retfærdighed. Det er den Tanke, om muligt at stille særlige personlige Betingelser i Retning af Indfødsret med Hensyn til Successionen. Den ærede Landssthingsmand meente, at det ikke vilde være forbundet med nogen Banffelighed, fordi den Vedkommende jo kunde søge at erhverve Indfødsret. Jeg vil forudsætte, at der ikke fra Lovgivningsmagtens Side vil blive gjort nogen Indvending mod, at den Paagjældende erhvervede

Indfødsret, hvilket dog altid kunde være tvivlsomt, men den ærede Landssthingsmand vil erkende, at dermed er Sagen ikke afgjort. Vi staae jo her overfor — lad os tage et Exempel — et Stamhus; lad det falde i Arv til en Datter; denne Datter giftes med en Udlandning, og Sønnen af dette Ægteffab har jo en ligefrem privat Ret til i sin Tid at blive Stamhusets Besidder; men denne Mand er en Udlandning, sætter Priis paa sin Indfødsret i et fremmed Land, ligesom vi sætte Priis paa vor danske Indfødsret. Vil man saa virkelig paastaae, at man ikke gaaer den Mand for nær ved at sige til ham: Du kan blot erhverve dansk Indfødsret, saa faaer Du Din Besiddelse, men vil Du ikke det, saa faaer Du den ikke? Det vilde, forekommer det mig, være en meget indgribende Bestemmelse, med hvis Formaal man i og for sig kan have Sympathi, men det er mig dog vanskeligt at see, hvorledes man retfærdig kan gribe ind der. Kunde Forslag i denne Retning fremkomme, som ikke frænke den naturlige Ret, ville de vistnok i Thinget og Regjeringen finde en meget velvillig Overveelse; men uagtet, som sagt, Tanken ikke har været mig fremmed, har jeg dog hidtil ikke seet, hvorledes man skulde faae saadanne Forslag frem. Derimod har jeg troet, at netop i saadanne Tilfælde vilde der maaffee vise sig Tilbøielighed til at bringe Bestemmelserne i første Afsnit i Anvendelse. Idet Tanken har været henvendt paa denne Art Forhold, har det netop været et af Motiverne til overhovedet at optage de Bestemmelser, som findes i hele første Afsnit, ledsagede af den Bestemmelse i Bevillingsparagraphen, hvorpaa Opmærksomheden er bleven henvendt. Den ærede 3die Landssthingsmand fra Kjøbenhavn har fremført den Antydning, at man i dette Afsnit kunde lægge den Betragtning til Grund, at Ufødte ingen Rettigheder skulde kunne have, saa at Besidderen med Successors Samtykke, naar alle nulevende Successionsberettigede vare døde, skulde kunne hæve Fideicommissbaandet uden videre. Jeg frygter for, at saa bringer man en heelt fremmed Tankegang ind i Lovforslaget, hvis Bestemmelser derved saae let kunne forvikles, saa at den indre Sammenhæng for-